

μέσων, όπως π.χ. ομολόγων, εντόκων γραμματίων, επενδύσεις σε συνάλλαγμα και παράγωγα χρηματοπιστωτικά μέσα. Ούτε επίσης προσδιορίζουν εάν επενδύθηκε το κεφάλαιο τους σε τέτοια προϊόντα και σε καταφατική περίπτωση να κατονομάσουν αυτά. Ο μάρτυρας που οι εκκαλούντες-ενάγοντες πρότειναν, κατέθεσε, ότι η διαχείριση των χρημάτων ήταν «εν λευκώ» και ότι δεν ρωτούσαν την ΑΕΠΕΥ για τον τρόπο διαχείρισης. Εξάλλου, ούτε και ο εν λόγω μάρτυράς τους δεν προσδιορίζει τους τίτλους, στους οποίους επενδύθηκαν τα χρήματα, όπως αβάσιμα ισχυρίζονται οι εκκαλούντες.

Αντίθετα αποδείχθηκε ότι η ΑΕΠΕΥ διαχειρίστηκε τα χρήματα των εναγόντων-εκκαλούντων αποκλειστικά με τον τρόπο, που έχει αναλυθεί και αποτυπώνεται στα ανωτέρω ένδικα προσαρτήματα της βασικής σύμβασης, δηλαδή κατάθεση χρημάτων με μορφή τραπεζικών καταθέσεων και ανανέωση της διαχείρισης αυτών με την απόδοση των συμφωνημένων αποδόσεων και τα αντίθετα υποστηριζόμενα από τους εκκαλούντες με τον πρώτο λόγο των κρινόμενων εφέσεων, ότι δηλαδή αντικείμενο των ένδικων συμβάσεων ήταν η κατοχή κεφαλαίων τους για κατάρτιση συναλλαγών επί χρηματιστηριακών πραγμάτων στο ΧΑΑ είναι απορριπτέα, ως αβάσιμα κατ' ουσία.

Περαιτέρω, από τα ίδια αποδεικτικά στοιχεία αποδείχθηκε ότι στις 3.12.2002 η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς με την 293/3.12.2002 απόφαση του Διοικητικού της Συμβουλίου, διέταξε την αναστολή της λειτουργίας της εταιρίας Α. ΑΕΠΕΥ προσωρινά, ενώ στις 27.12.2002 με την 7/234/27.12.2002 απόφαση του Διοικητικού της Συμβουλίου ανακλήθηκε η άδεια λειτουργίας της ΑΕΠΕΥ και τέθηκε σε ειδική εκκαθάριση κατά το άρθρο 4α του Ν 1806/1988. Στην συνέχεια διορίστηκε ο επόπτης εκκαθάρισης για την διενέργεια εκκαθάρισης, όπως προκύπτει από το υπ' αριθμ. 3576/21.5.2002 ΦΕΚ τεύχος ΑΕ και ΕΠΕ, προς τον οποίο στις 11.2.2002 οι ενάγοντες ανήγγειλαν τις απαιτήσεις τους. Συγκεκριμένα, η ενάγουσα Ε.Ξ. αναγγέλθηκε για συνολικό ποσό 26.000.000 δρχ. ή 76.302,27 ευρώ, ο ενάγων Ι.Ξ. για συνολικό ποσό 50.000.000 δρχ. ή 146.735,14 ευρώ, ο Α.Ξ. για συνολικό ποσό 50.000.000 δρχ. ή 146.735,14 ευρώ, ο Ν.Ξ. για συνολικό ποσό 25.000.000 δρχ. ή 73.367,57 ευρώ, ο Δ.Ν. για συνολικό ποσό 21.000.155 δρχ. ή 61.629,22 ευρώ, ο Γ.Μ. για συνολικό ποσό 21.000.155 δρχ. ή 61.089,22 ευρώ, 22.540.926 δρχ. ή 66.150,92 ευρώ, ο Δ.Π. για συνολικό ποσό 36.500.000 δρχ. ή 107.116,64 ευρώ και η Ι.Μ. για συνολικό ποσό 26.000.000 δρχ. ή 76.301,84 ευρώ.

Κατόπιν αυτών το εφεσίβλητο αρνήθηκε να αποζημιώσει τους εκκαλούντες, διότι οι απαιτήσεις αυτών δεν προέρχονταν από καλυπτόμενες επενδυτικές υπηρεσίες του Ν 2533/1997. Πράγματι, σύμφωνα με όσα έχουν αναπτυχθεί αναλυτικά παραπάνω, τα χρηματικά ποσά, που κατέθεσαν οι εκκαλούντες στην ΑΕΠΕΥ δεν δόθηκαν για να επενδυθούν σε χρηματοπιστωτικά μέσα του άρθρου 2 παρ. 1α του Ν 2396/1996 και σε κάθε περίπτωση δεν αποδείχθηκε, ότι επενδύθηκαν σε τέτοια μέσα. Επίσης, δεν αποδείχθηκε, ότι τα χρηματικά ποσά των εκκαλούντων προήλθαν από ρευστοποίηση τέτοιων μέσων. Επομένως, η απαίτηση των εκκαλούντων δεν απορρέει από την παροχή εκ μέρους της ΑΕΠΕΥ, καλυπτόμενων από το εφεσίβλητο ΝΠΙΔ επενδυτικών υπηρεσιών με συνέπεια να μην γεννάται υποχρέωση του εφεσιβλήτου για αποζημίωση των εκκαλούντων. Και τούτο διότι η υποχρέωση του εφεσιβλήτου ΝΠΙΔ για αποζημίωση σε περίπτωση αδυναμίας μέλους του, πηγάζει μόνον από απαιτήσεις του επενδυτή για πραγματικά παρασχεθείσες και καλυπτόμενες από τον Ν 2533/1997 επενδυτικές υπηρεσίες και όχι από την σύμβαση, που κατάρτισε ο επενδυτής και το μέλος του εφεσιβλήτου (δηλ. ΑΕΠΕΥ), εφόσον κρίσιμο στοιχείο για την γέννηση της σχετικής αξίωσης του επενδυτή σε βάρος του εφεσιβλήτου, είναι ο τρόπος λειτουργίας της σύμβασης και ποιες υπηρεσίες πραγματικά έχουν παρασχεθεί με βάση αυτή. Τα αντίθετα δε υποστηριζόμενα από τους εκκαλούντες με τον δεύτερο λόγο των ένδικων εφέσεων, ότι δηλαδή ως χαρτοφυλάκιο

την διαχείριση του οποίου ανέλαβε η ως άνω ΑΕΠΕΥ νοείο κάθε ποσό, το οποίο ο επενδυτής κατέθεσε σε τραπεζικό λογαριασμό της εταιρίας για τον σκοπό διαχείρισης από την τελευταία, πράγμα το οποίο γνώριζε και είχε εγκρίνει η Επιτροπή της Κεφαλαιαγοράς αλυσιτελώς προβάλλονται με τον δεύτερο λόγο των κρινόμενων εφέσεων και επομένως πρέπει ν' απορριφθούν ως αβάσιμα.

Το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο με την εκκαλουμένη απόφασή του έκρινε ομοίως και κατά συνέπεια εφάρμοσε ορθά τον νόμο και έκρινε, επίσης, ορθά το αποδεικτικό υλικό. Επομένως, όσα αντίθετα υποστηρίζουν οι ενάγοντες-εκκαλούντες με τις κρινόμενες εφέσεις τους πρέπει ν' απορριφθούν ως αβάσιμα, καθώς και οι εφέσεις στο σύνολό τους, ως κατ' ουσία αβάσιμες.

Τέλος, τα δικαστικά έξοδα του εφεσιβλήτου του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας πρέπει να συμπηφιστούν εν μέρει μεταξύ των διαδίκων και να επιβληθεί μέρος αυτών σε βάρος των εκκαλούντων, λόγω της εύλογης αμφιβολίας αυτών, που πηγάζει από την δυσερμνεία των ουσιαστικών και δικονομικών διατάξεων, που εφαρμόστηκαν (άρθρα 179, 183 ΚΠολΔ, όπως ισχύουν μετά την αντικατάστασή τους από τον Ν 2915/2001), όπως ορίζονται, ειδικότερα, στο διατακτικό.

(Απορρίπτει τις εφέσεις.)

ΔΕΦΑΘ 4521/2007

Πρόεδρος Κ. Φώτος, Πρόεδρος Εφετών Δ.Δ.

Εισηγήτρια Μ. Καλαϊτζή, Εφέτης Δ.Δ.

Δικηγόρος Π.-Δ. Μαστραντώνης

Διατάξεις: άρθρα ΠΔ 53/1992

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ. Αποφάσεις της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς με τις οποίες επιβάλλονται χρηματικά πρόστιμα για παραβάσεις της χρηματιστηριακής νομοθεσίας. Εκδίκαση των κατ' αυτών προσφυγών, ως προσφυγών ουσίας, από το Διοικητικό Εφετείο σε πρώτο και τελευταίο βαθμό. Εκμετάλλευση ψευδών-εμπιστευτικών πληροφοριών. Αυξημένες χρηματιστηριακές συναλλαγές και τεχνητή αύξηση τιμής μετοχών. Κρίση τούτων ως αβασίμων και ακύρωση αποφάσεων Επιτροπής.

[...] 3. Στο άρθρο 2 του ΠΔ 53/1992 ορίζεται ότι «Κατά την έννοια του παρόντος νοούνται ως: Εμπιστευτικές πληροφορίες: οι πληροφορίες οι οποίες δεν έχουν γίνει γνωστές στο κοινό, έχουν χαρακτήρα συγκεκριμένο και αφορούν ένα ή περισσότερους εκδότες κινητών αξιών ή μία ή περισσότερες κινητές αξίες και οι οποίες αν γίνονταν γνωστές στο κοινό θα μπορούσαν να επηρεάσουν αισθητά την τιμή αυτής ή αυτών των κινητών αξιών», στο άρθρο 2 του ίδιου ΠΔ ορίζονται τα εξής: «Απαγορεύεται στα πρόσωπα τα οποία λόγω της ιδιότητάς τους ως μελών των διοικητικών, διευθυντικών, ελεγκτικών και εποπτικών οργάνων του εκδότη, λόγω της συμμετοχής τους στο κεφάλαιο τον εκδότη ή λόγω της πρόσβασης που έχουν στις πληροφορίες αυτές εξ αιτίας της εργασίας, του επαγγέλματος, ή των καθηκόντων τους, είναι κάτοχοι εμπιστευτικών πληροφοριών, να αποκτούν ή να εκχωρούν, για δικό τους λογαριασμό ή για λογαριασμό τρίτων είτε άμεσα είτε έμμεσα, κινητές αξίες του ή των εκδοτών τους οποίους αφορούν οι πληροφορίες

αυτές, εκμεταλλευόμενα εν γνώσει τους αυτές τις εμπιστευτικές πληροφορίες» (παρ. 1). Όταν τα πρόσωπα που αναφέρονται στην προηγούμενη παρ. 1 είναι εταιρίες ή άλλα νομικά πρόσωπα, η απαγόρευση που προβλέπεται σ' αυτή ισχύει για τα φυσικά πρόσωπα που συμμετέχουν στη σχετική με τη συναλλαγή απόφαση για λογαριασμό του εν λόγω νομικού προσώπου» (παρ. 2). «Η απαγόρευση της παρ. 1 εφαρμόζεται σε κάθε περίπτωση απόκτησης ή εκχώρησης κινητών αξιών που γίνεται με την παρέμβαση προσώπου που ενεργεί κατ' επάγγελμα ως ενδιάμεσος» (παρ. 3). «Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται στις πράξεις που διενεργούνται αποκλειστικά προς το σκοπό άσκησης νομισματικής ή συναλλαγματικής πολιτικής ή προς το σκοπό διαχείρισης του δημόσιου χρέους από εξουσιοδοτημένο από το Δημόσιο οργανισμό ή από οποιοδήποτε πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό τους στα παραπάνω πλαίσια» (παρ. 4). Περαιτέρω, στο άρθρο 4 του ίδιου παραπάνω ΠΔ ορίζεται ότι «Απαγορεύεται στα πρόσωπα που υπόκεινται στην προβλεπόμενη στο άρθρο 3 απαγόρευση και είναι κάτοχοι εμπιστευτικής πληροφορίας: α) να ανακοινώνουν την εμπιστευτική αυτή πληροφορία σε τρίτο εκτός αν ενεργούν στα συνήθη πλαίσια άσκησης της εργασίας, του επαγγέλματος ή των καθηκόντων τους, ή β) να συνιστούν σε τρίτο, βάσει της εμπιστευτικής αυτής πληροφορίας, να αποκτήσει ή να εκχωρήσει ο ίδιος ή μέσω άλλου, κινητές αξίες που αποτελούν αντικείμενο διαπραγματεύσεως στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών». Περαιτέρω, στο άρθρο 5 του ΠΔ 53/1992 ορίζεται ότι «Οι προβλεπόμενες από τα άρθρα 3 και 4 απαγορεύσεις επεκτείνονται, πέραν των προσώπων που αναφέρονται στα άρθρα αυτά, και σε κάθε πρόσωπο το οποίο εν γνώσει του κατέχει μία εμπιστευτική πληροφορία η οποία δεν μπορεί να προέρχεται άμεσα ή έμμεσα παρά μόνο από πρόσωπο που αναφέρεται στο άρθρο 3». Τέλος, στο άρθρο 11 του ΠΔ 53/1992 ορίζεται ότι «1. Σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων των άρθρων 3 παρ. 1 και 2, 4 και 5 του παρόντος, εκτός των κυρώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 30 παρ. 1 και 3 του Ν 1806/1988, επιβάλλεται από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς πρόστιμο ύψους τουλάχιστον δέκα εκατομμυρίων (10.000.000) δραχ. και μέχρι ενός δισεκατομμυρίου (1.000.000.000) δραχ. ή ύψους ίσου προς το πενταπλάσιο του οφέλους που απεκόμισε ο εκμεταλλευόμενος τις εμπιστευτικές πληροφορίες».

4. Στην προκειμένη από την υπ' αριθμόν ... απόφαση της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς προκύπτει ότι:

«1) Κατά τη διερευνούμενη περίοδο συναλλαγών σε μετοχές της εταιρίας οι offshore εταιρίες ... και ..., συμφερόντων του κ. ..., πρώην διευθύνοντος συμβούλου και προέδρου της Εταιρίας, πραγματοποιήσαν συναλλαγές μεταξύ τους ενισχύοντας σημαντικά την εμπορευσιμότητα της μετοχής. Οι εντολές βάσει των οποίων πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές αυτές δίδονταν ταυτόχρονα σχεδόν (με χρονική απόσταση δευτερολέπτων) που αφορούσαν ίδια τιμή και όγκο, εισάγονταν δηλαδή στο ηλεκτρονικό σύστημα συναλλαγών κατά τέτοιο τρόπο ώστε να συμπέσουν. Οι συναλλαγές αυτές πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια 10 συνεδριάσεων.

2) Οι ίδιες ως άνω offshore εταιρίες επέδρασαν αυξητικά στην τιμή κλεισίματος της μετοχής σε 27 συνεδριάσεις.

3) Από τη διερεύνηση των δημοσιευμάτων που αφορούσαν την Εταιρία και τα οποία εμφανίστηκαν στον Τύπο κατά τη διάρκεια της περιόδου που ελέγχθηκε, διαπιστώθηκε ότι στις ... δόθηκε συνέντευξη Τύπου από τους κ.κ. ... πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρίας, ..., διευθύνοντα σύμβουλο και ..., αντιπρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου, κατά τη διάρκεια της οποίας ανακοινώθηκε ότι η Εταιρία εξαγόρασε το 100% της ... Τράπεζας, η οποία είναι θυγατρική της ..., εταιρία στην οποία η Εταιρία συμμετέχει με ποσοστό 25%. Στη συνέντευξη αναφέρθηκε ότι ο τίμημα της εξαγοράς ανέρχεται σε ..., ότι η τράπεζα θα μετονομαστεί σε ... και ότι μέχρι το τέλος του 2000 θα ανοίξουν τουλάχιστον δύο υποκαταστήματα εκ των οποίων ένα στην Αθήνα και το δεύτερο στη Θεσσαλονίκη. Όπως προέκυψε από τον έλεγχο, η Εταιρία όχι μόνο δεν είχε εξαγοράσει την τράπεζα αλλά ούτε καν είχε υπογράψει προσύμφωνο με την ... Επιπλέον βασικός όρος για την ολοκλήρωση της εξαγοράς ήταν η έγκριση της από ..., γεγονός που απεκρύβη επιμελώς από τη διοίκηση της Εταιρίας. Επισημαίνεται ότι δεν έχει δώσει μέχρι σήμερα την άδεια της για την εξαγορά αυτή με αποτέλεσμα η Εταιρία να έχει παραιτηθεί από το σχέδιο εξαγοράς της, όπως ανακοίνωσε με επιστολή της προς το ΧΑΑ στις Στην ίδια συνέντευξη διατυπώθηκε η πρόβλεψη ότι τα κέρδη της Εταιρίας για το 2000 θα ανέλθουν σε ... δρχ. ενώ λίγες ημέρες αργότερα, στις ... η Εταιρία, κατήρισε λογιστικές καταστάσεις από τις οποίες προέκυπταν κέρδη τριμήνου ύψους ... δρχ. Επομένως, ήταν σαφές από τη μέχρι τότε πορεία της Εταιρίας αλλά και από τα οικονομικά δεδομένα που μέχρι τότε υπήρχαν ότι η πρόβλεψη αυτή δεν ήταν δυνατό να πραγματοποιηθεί. Τέλος, στην ίδια συνέντευξη δηλώθηκε ότι η αρχική βασική ομάδα μετοχών της Εταιρίας εξακολουθούσε να κατέχει το ... των μετοχών, δήλωση η οποία ήταν αναληθής αφού σύμφωνα με τα στοιχεία μας η αρχική ομάδα επενδυτών είχε ήδη ρευστοποιήσει άνω του ... της συμμετοχής της και προέβαινε συνεχώς σε πωλήσεις. Η συνέντευξη αυτή, η οποία έλαβε ευρεία δημοσιότητα μέσω του Τύπου την επόμενη ημέρα, ..., επηρέασε σημαντικά την τιμή της μετοχής κατά τις συνεδριάσεις της ..., 17.3.2000 και 20.3.2000 και την οδήγησε σε τρία συνεχόμενα limit-up (άνοδο 10%).

Κατά τις συνεδριάσεις αυτές πραγματοποιήθηκαν σημαντικές πωλήσεις από μετόχους και μέλη διοικητικού συμβουλίου της Εταιρίας οι οποίες μάλιστα ανέρχονταν σε σημαντικό ποσοστό των συνολικών μερρήσιων πωλήσεων. Συγκεκριμένα, το ..., πώλησε μέσω του ... μετοχές με μέση τιμή ... δρχ./μετοχή. Επίσης πώλησε με πακέτο ... μετοχές με μέση τιμή ... δρχ./μετοχή. Η τιμή κλεισίματος της μετοχής την ... ανερχόταν σε ... δρχ. Επομένως από τις ανωτέρω συναλλαγές το ... αποκόμισε κέρδος ... εκ δρχ. περίπου. Το ... πώλησε κατά τις τρεις αυτές συνεδριάσεις ... μετοχές μέσω του ... με μέση τιμή ... δρχ. και ... μετοχές με διαδικασία πακέτου με μέση τιμή ... δρχ., αποκομίζοντας κέρδος ... εκ δρχ. Το ... πώλησε μέσω του ... μετοχές με μέση τιμή ... δρχ. αποκομίζοντας καθαρά κέρδος ... εκ δρχ. Οι πωλήσεις των ανωτέρω προσώπων ανήλθαν στο ...% των συνολικών πωλήσεων της ... (επομένως της συνέντευξης) και στο ...% των συνολικών πωλήσεών της.

Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς θεώρησε ότι οι πωλήσεις που πραγματοποιήσαν το ..., τα ... και το ..., ενδεχομένως διενεργήθηκαν κατά παράβαση του ΠΔ 53/1992, διότι όλα τα ανωτέρω πρόσωπα ήταν σε θέση να γνωρίζουν ότι οι ανακοινώσεις της Εταιρίας ήταν ανακριβείς και συνεπώς είχαν πληροφοριακό πλεονέκτημα έναντι του υπολοίπου επενδυτικού κοινού το οποίο, μη γνωρίζοντας την πληροφορία αυτή, έσπευσε να αγοράσει μετοχές της Εταιρίας προκαλώντας σημαντική άνοδο της τιμής σε τρεις συνεδριάσεις. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς θεώρησε ότι τα [...] γνώριζαν την πληροφορία μέσω του κ. ..., νομίμου εκπροσώπου αυτών, ο οποίος μάλιστα παραχώ-

ρησε τη συνέντευξη Τύπου. Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς θεώρησε ότι ο κ. ... είχε ενδεχομένως υποπέσει σε παράβαση του άρθρου 4 σε συνδυασμό με το άρθρο 3 του ΠΔ 53/1992, διότι μετέφερε την πληροφορία στις εταιρίες με τις οποίες συνδέεται ώστε εκείνες να επωφεληθούν αυτής και με την από ... επιστολή γνωστοποίησε στον κ. ... τις παραβάσεις που εντοπίστηκαν και τον κάλεσε να διατυπώσει τις απόψεις του. Ο κ. ... με επιστολή του στις ... ζήτησε παράταση της προθεσμίας η οποία και του δόθηκε (μέχρι τις ...). Στις ... ζήτησε νέα παράταση λόγω έλλειψης ευχερούς πρόσβασης στα αρχεία των offshore εταιριών και ζήτησε αναλυτικά αποδεικτικά στοιχεία των ελέγχων. Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς του απάντησε στις ... και του γνωστοποίησε σε μεγαλύτερη ανάλυση τα στοιχεία, που άλλωστε περιλαμβάνονταν στην πρώτη επιστολή της (...).

5. Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς αφού έλαβε υπόψη τις διατάξεις του ΠΔ 53/1992 και τις απόψεις του προσφεύγοντος επί των ως άνω διαπιστωθέντων, οι οποίες παρατίθενται αναλυτικά στις σελίδες 3 έως 8 της ως άνω απόφασης της Επιτροπής, κατέληξε στα εξής: «... Η εταιρία ..., πρώην βασικός μέτοχος της Εταιρίας και οι εταιρίες ... και ... οι οποίες εκπροσωπούνται από τον..., πρώην πρόεδρο Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρίας, διενήργησαν προσυμφωνημένες συναλλαγές μεταξύ τους με σκοπό τη δημιουργία παραπλανητικών εντυπώσεων σχετικά με την εμπορευσιμότητα της μετοχής της Εταιρίας. Επίσης προέβαιναν σε αγορές κατά το κλείσιμο των συνεδριάσεων με σκοπό την τεχνητή αύξηση της τιμής της μετοχής. Στις συνεδριάσεις αυτές, offshore εταιρίες του ομίλου ..., οι οποίες εκπροσωπούνται από τον κ., πώλησαν μετοχές της εταιρίας «...», επωφελούμενες του θετικού κλίματος που δημιουργήθηκε στην αγορά της μετοχής. Συγκεκριμένα η ... πώλησε ... μετοχές, η ... πώλησε ... μετοχές και η ... πώλησε ... μετοχές. Οι ως άνω offshore εταιρίες προέβησαν σε πωλήσεις μετοχών της εταιρίας ..., εκμεταλλεύομενες την εμπιστευτική πληροφορία ότι οι ανακοινώσεις στον Τύπο περί εξαγοράς πιστωτικού ιδρύματος καθώς και η πρόβλεψη μεγάλων κερδών ήταν ψευδείς και ανακριβείς. Η εμπιστευτική αυτή πληροφορία προερχόταν από τον κ. ..., ο οποίος μάλιστα παραχώρησε τη συνέντευξη και ως πρόεδρος του ΔΣ της Εταιρίας, γνώριζε τα αληθή οικονομικά στοιχεία και την πραγματική της πορεία και κατά συνέπεια υπέπεσε σε παράβαση του άρθρου 4 σε συνδυασμό με το άρθρο 3 του ΠΔ 53/1992.

Ο κ. ... με την από ... επιστολή του ισχυρίζεται ότι δεν πληρούται το πραγματικό των συγκεκριμένων διατάξεων που επικαλείται η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, διότι α) εμπιστευτική πληροφορία (ως προς το δήθεν ψευδές των ανακοινώσεων) προς διοχέτευση δεν υφίστατο καν, εφόσον οι ανακοινώσεις δεν ήταν ψευδείς, β) δεν υφίσταται οποιοδήποτε στοιχείο που να τείνει σε απόδειξη τυχόν διάθεσης πληροφοριών από τον κ. προς αναφερόμενες εταιρίες με τις οποίες άλλωστε κατά το κρίσιμο χρόνο ο κ. βρισκόταν σε αντιδικία έχοντας προηγουμένως διακόψει οποιαδήποτε σχέση με αυτές και γ) δεν υπάρχει κανένα κίνητρο για μια τέτοια παράβαση εκ μέρους του κ. ...

Οι ως άνω ισχυρισμοί είναι παντελώς αβάσιμοι και ανακριβείς για τους εξής λόγους:

α) Ισχυρίζεται ο κ. ... ότι οι ανακοινώσεις της Εταιρίας στον Τύπο περί εξαγοράς πιστωτικού ιδρύματος ήταν αληθείς, επικαλείται μάλιστα προς απόδειξη του ισχυρισμού του και την από ... σύμβαση. Όπως όμως προέκυψε από τον έλεγχο, η Εταιρία δεν εξαγόρασε την εν λόγω τράπεζα μέχρι σήμερα και επιπλέον δεν είχε λάβει την άδεια της αρμόδιας εποπτικής αρχής ..., η οποία αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την εξαγορά αυτή. Αντίθετα, όπως προκύπτει από τα πρακτικά της από ... συνεδρίασης του ΔΣ της Εταιρίας, η συμφωνία με την ... συνίστατο στην αγορά ακινήτου ..., αξίας ..., ενώ η ίδια η Εταιρία με επιστολή προς το ΧΑΑ, που δημοσιεύτηκε στις ... ενημέρωσε ότι δεν υπεγράφη τελικά η σύμβαση για την εξαγορά της ... Συνεπώς, η

ανακοίνωση περί εξαγοράς πιστωτικού ιδρύματος ήταν ανακριβής, με συνέπεια να δημιουργηθούν εσφαλμένες και παραπλανητικές εντυπώσεις στο επενδυτικό κοινό σχετικά με τις προοπτικές της Εταιρίας.

β) Ισχυρίζεται επίσης ο κ. ... ότι κατά την κρίσιμη περίοδο ήταν σε αντιδικία με τις εταιρίες του ομίλου και ότι είχε διακόψει οποιαδήποτε σχέση με αυτές, δεν προσκομίζει όμως κανένα έγγραφο ή άλλο στοιχείο από το οποίο να προκύπτουν οι εν λόγω ισχυρισμοί του. Αντίθετα, από τον έλεγχο διαπιστώθηκε ότι οι ως άνω εταιρίες του ομίλου είχαν εξουσιοδοτήσει τον κ. ... να ενεργεί για λογαριασμό τους χρηματιστηριακές συναλλαγές, να δίνει εντολές στις ΑΧΕ για τη διενέργεια συναλλαγών και γενικά να κινεί τους χρηματιστηριακούς λογαριασμούς τους. Ο κ. ... στην από ... επιστολή που επικαλείται το από ... έγγραφο με το οποίο ανακλήθηκε η ως άνω εξουσιοδότηση από τις εταιρίες και ισχυρίζεται ότι το γεγονός αυτό αποδεικνύει ότι ήταν αμέτοχος στις συγκεκριμένες επενδυτικές επιλογές των εταιριών, οι οποίες έλαβαν χώρα σε μεταγενέστερο χρόνο.

Από τον έλεγχο όμως και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου διαπιστώθηκε ότι μετά την ως άνω ανάκληση της εξουσιοδότησης των εταιριών προς αυτόν, ακολούθησε νέα εξουσιοδότηση των εταιριών προς τον ίδιο την επομένη ημέρα, δηλαδή την ..., σύμφωνα με την οποία ο κ. ... εξακολούθησε να ενεργεί για λογαριασμό των εταιριών κάθε χρηματιστηριακή συναλλαγή. Επιπλέον, σύμφωνα με τα στοιχεία του Συστήματος Αύλων Τίτλων, ο ... μέχρι σήμερα εξακολουθεί να είναι υπεύθυνος, Διευθύνων Σύμβουλος και μέλος του ΔΣ των ως άνω εταιριών.

γ) Τέλος, ο κ. ... ισχυρίζεται ότι η επενδυτική πολιτική των εταιριών του ομίλου έμεινε ανεπηρέαστη από τη συνέντευξη, διότι όπως ισχυρίζεται είχαν προβεί σε πωλήσεις μετοχών της Εταιρίας κατά το αμέσως προηγούμενο διάστημα. Ο ισχυρισμός αυτός είναι παντελώς αβάσιμος διότι από τον έλεγχο διαπιστώθηκε ότι κατά το χρονικό διάστημα που επικαλείται ο κ. ... οι ως άνω εταιρίες δεν διενεργούσαν μόνο πωλήσεις αλλά αντίθετα προέβησαν και σε σημαντικές αγορές, οι οποίες σε ορισμένες περιπτώσεις συνίσταντο σε μεταξύ τους αγοραπωλησίες, που είχαν ως αποτέλεσμα την τεχνητή αύξηση της εμπορευσιμότητας της μετοχής.

Επειδή, σύμφωνα με τα παραπάνω αναφερόμενα, οι εταιρίες του ομίλου, και συγκεκριμένα οι ... και ..., οι οποίες εκπροσωπούνται από τον κ. ..., πρώην πρόεδρο Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρίας, προέβησαν σε πωλήσεις μετοχών της εταιρίας «...», εκμεταλλεύομενες την εμπιστευτική πληροφορία ότι οι ανακοινώσεις στον Τύπο περί εξαγοράς πιστωτικού ιδρύματος καθώς και η πρόβλεψη μεγάλων κερδών ήταν ψευδείς και ανακριβείς.

Επειδή, η εμπιστευτική αυτή πληροφορία προερχόταν από τον ..., ο οποίος παραχώρησε τη συνέντευξη και ως πρόεδρος του ΔΣ της Εταιρίας γνώριζε τα αληθή οικονομικά στοιχεία και την πραγματική της πορεία και κατά συνεπεία υπέπεσε σε παράβαση του άρθρου 4 σε συνδυασμό με το άρθρο 3 του ΠΔ 53/1992 και θα πρέπει να του επιβληθεί πρόστιμο σύμφωνα με το άρθρο 11 του ΠΔ 53/1992, το ύψος του οποίου, λαμβανομένου υπόψη ότι ο κίνδυνος πρόκλησης ζημιών στους επενδυτές ήταν μεγάλος, θα πρέπει να ανέλθει σε ... δρχ.

Για τους λόγους αυτούς το Διοικητικό Συμβούλιο της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς αποφασίζει ομόφωνα: 1. α) Διαπιστώνει ότι ο ... έχει παραβεί για τους λόγους που αναφέρονται παραπάνω το άρθρο 4 σε συνδυασμό με το άρθρο 3 του ΠΔ 53/1992. β) Επιβάλλεται για την ως άνω παράβαση σύμφωνα με το άρθρο 11 του ΠΔ 53/1992 χρηματικό πρόστιμο ... δρχ.»

6. Με την προσφυγή που κρίνεται ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς (εφεξής Επιτροπή) εσφαλμένα έκρινε ότι ο προσφεύγων προέβη εν γνώσει του σε ψευδείς ανακοινώσεις, στις ..., ως προς την επιδιωκόμενη εξαγορά της τράπεζας ... (εφεξής η

«Τράπεζα») από την Εταιρία «...» (εφεξής η «Εταιρία»). Κατά τον προσφεύγοντα, το περιεχόμενο της συνέντευξης ήταν αληθές και ορθώς αποδόθηκε από μέρος τουλάχιστον του οικονομικού τύπου. Όπως προκύπτει από τα αποσπάσματα του οικονομικού τύπου τα οποία βρίσκονται στο φάκελο της Επιτροπής, ορισμένα από τα έντυπα αυτά εμφανίζουν την εξαγορά της Τράπεζας ως ολοκληρωθείσα, αλλά όμως εξ αυτών αναφέρονται με σαφήνεια σε στάδιο διαπραγματεύσεων [«στην τελική ευθεία βρίσκονται οι διαπραγματεύσεις για την εξαγορά ποσοστού 100% της ...» σε απόφαση ή σε διαδικασία εξαγοράς σε εξέλιξη («η εταιρία προχωρεί στην εξαγορά του 100% της Τράπεζας ...», ...]. Ο προσφεύγων επικαλείται περαιτέρω ότι οι διαπραγματεύσεις κατά το χρόνο της συνέντευξης κατέληξαν σε σύμβαση αγοραπωλησίας του 100% του μετοχικού κεφαλαίου της Τράπεζας την ... (προσκομίζει αντίγραφο της συμβάσεως).

Η απόφαση για τη ματαίωση, τελικά, της εξαγοράς, κατά τον προσφεύγοντα, λήφθηκε από μεταγενέστερη διοίκηση της εταιρίας το Νοέμβριο του 2000. Κατά τον προσφεύγοντα, κατά την επίμαχη συνέντευξη τύπου της ..., δόθηκαν από τον ίδιο στη δημοσιότητα αληθείς και αξιόπιστες πληροφορίες όσον αφορά την επικείμενη εξαγορά από την Εταιρία, τις αναμενόμενες για το επόμενο έτος υπεραξίες και την ισχύουσα σύνθεση του μετοχικού της κεφαλαίου. Το γεγονός αυτό προκύπτει από την ... απόφαση του Εφετείου Αθηνών, αντίγραφο της οποίας κατατέθηκε στο φάκελο, από την οποία προκύπτει ότι, μεταξύ άλλων, ο προσφεύγων κηρύχθηκε αθώος της κατηγορίας της «επί σκοπώ αθεμίτου ωφελείας εν γνώσει ενήργησαν ανακριβείς δηλώσεις διά των εφημερίδων επιδιώκοντας την δημόσια εγγραφή, την αγορά και πώληση χρηματιστηριακών πραγμάτων ...». Το δικαστήριο δέχθηκε, όπως προκύπτει από το σκεπτικό της ανωτέρω απόφασης, ότι τα αναφερθέντα από τον προσφεύγοντα κατά τη συνέντευξη «ήταν αληθή, εφόσον πράγματι οι διαπραγματεύσεις ήταν σε προχωρημένο στάδιο και μάλιστα λίγο αργότερα, στις ... υπεγράφη τελικά η σύμβαση εξαγοράς. Σ' αυτήν υπήρχε ο όρος έγκρισης της σύμβασης εξαγοράς από την Τράπεζα της ..., η οποία δεν παρέσχε τέτοια έγκριση και έτσι η εξαγορά δεν πραγματοποιήθηκε ...».

Με βάση όσα προεκτέθηκαν το δικαστήριο κρίνει ότι η αποδιδόμενη από την Επιτροπή στον προσφεύγοντα παράβαση της εκμετάλλευσης ψευδούς εμπιστευτικής πληροφορίας, μέσω συνέντευξης στον Τύπο, περί εξαγοράς πιστωτικού ιδρύματος, είναι αβάσιμη. Ειδικότερα ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι η συμφωνία με την ... συνίστατο στην αγορά ακινήτου στο ... κρίνεται απορριπτός, ως αβάσιμος, γιατί την ... υπογράφηκε η σύμβαση αγοραπωλησίας του 100% του μετοχικού κεφαλαίου της Τράπεζας. Κατά συνέπεια, οι διαπραγματεύσεις, στις οποίες αναφέρθηκε ο προσφεύγων κατά την επίμαχη συνέντευξη, αφορούσαν το 100% της Τράπεζας και όχι ακίνητο, όπως ισχυρίζεται η Επιτροπή, γιατί στο Πρακτικό της συνεδριάσεως του ΔΣ της εταιρίας της ... αναφέρεται ότι θέμα της ημερήσιας διάταξης είναι η «Αγορά όλων των εκδοθεισών μετοχών της εταιρίας «...» μόνο δε σε «περίπτωση μη πλήρωσης των σχετικών αιρέσεων, η εταιρία μας θα αγοράσει από την ..., ένα ακίνητο στο ..., αξίας ...».

7. Υποστηρίζει περαιτέρω ο προσφεύγων, ως προς την πρόβλεψη της επιτεύξεως κερδών ύψους ... δραχμών για το έτος 2000, η οποία κατά την Επιτροπή ήταν επίσης ψευδής, αφού λίγες ημέρες αργότερα (στις ...), η Εταιρία κατάρτισε λογιστικές καταστάσεις από τις οποίες προέκυπε ότι τα κέρδη του τριμήνου ανήλθαν σε ... δραχμές, ότι κατά την επίμαχη συνέντευξη αναφέρθηκε μόνο σε δημιουργία υπεραξιών και όχι κερδών, όπως εσφαλμένα υποστηρίζει η Επιτροπή. Κατά τον προσφεύγοντα, θα ήταν αδύνατο να αναφερθεί σε κέρδη κατά τη συνέντευξη αυτή γιατί λόγω του αντικειμένου της Εταιρίας (...) δεν επιτρέπεται οποιαδήποτε εκτίμηση κερδών. Για εταιρίες με αυτό το αντικείμενο κύριος στόχος κατά τα πρώτα έτη λειτουργίας τους είναι, κατά τον προσφεύγοντα, η συσσώρευση υπεραξιών, μέσα

από μία πολιτική απόκτησης φθινών περιουσιακών στοιχείων σε βιομηχανία και εμπόριο. Από την ενοποιημένη λογιστική κατάσταση της 30ης Ιουνίου 2000, την οποία προσκόμισε, προκύπτει ότι τα κέρδη του εξαμήνου (...), και όχι τριμήνου, όπως αναφέρεται στην προσβαλλόμενη πράξη, ανήλθαν σε ... δραχμ., ενώ το σύνολο των ιδίων κεφαλαίων σε ... δραχμές. Από αποσπάσματα εφημερίδων που κατέθεσε στο φάκελο της δικογραφίας η Επιτροπή ανακλύπουν αμφιβολίες για το αληθές περιεχόμενο των όσων ανέφερε κατά τη συνέντευξη ο προσφεύγων. Έτσι, στην εφημερίδα ... αναγράφεται ότι η Εταιρία προσβλέπει, σύμφωνα με τη συνέντευξη, «στη στρατηγική πολιτικής απόκτησης φθινών assets σε βιομηχανία και εμπόριο και στη συνέχεια στη δημιουργία υπεραξιών στηρίζει τις εκτιμήσεις για κέρδη πάνω από ... δραχμ. η διοίκηση ... για την τρέχουσα χρήση. Η απόκτηση περιλαμβάνει και τη μεταπώληση των εταιριών αργότερα εφόσον υπάρχει ικανοποιητική απόδοση ιδίων κεφαλαίων χωρίς να ασκείται το management». Στην ..., υπό τον τίτλο «Εκτίμηση για κέρδη άνω των ... το 2000», αναφέρεται ότι «Νέες εξαγορές ... Καθώς και εκτιμήσεις για πραγματική κερδοφορία άνω των ... δραχμ. στο τρέχον έτος, χωρίς γυρίσματα μετοχών των θυγατρικών εταιριών, προαναγγέλθηκαν κατά τη διάρκεια χθεσινής συνέντευξης ...».

Με βάση όσα προεκτέθηκαν, το δικαστήριο κρίνει ότι δεν αποδείχθηκε η αναλήθεια της συνέντευξης του προσφεύγοντος, ως προς το κεφάλαιο αυτό, γιατί από την απόδοση από τις εφημερίδες των όσων ανέφερε ο προσφεύγων κατά τη συνέντευξη αυτή, ιδιαιτέρως της εφημερίδας ..., σχημάτισε τη γνώμη ότι ο προσφεύγων αναφέρθηκε σε κέρδη ... δραχμών που θα προκύψουν από υπεραξίες και όχι σε αποτελέσματα εκμεταλλεύσεως του έτους αυτού. Την άποψη αυτή ενισχύει περαιτέρω, εκτός από τη φύση της Εταιρίας (...), το ότι η πραγματοποίηση κερδών εκμεταλλεύσεως ύψους ... δραχμών ανέρχεται σε ποσοστό της τάξεως του ... του ίδιου κεφαλαίου της Εταιρίας, ποσό περίπου ... φορές μεγαλύτερο των κερδών εκμεταλλεύσεως του πρώτου εξαμήνου του 2000. Απορριπτός, εξάλλου, ως αλυσιτελής, κρίνεται ο από την Επιτροπή προβαλλόμενος ισχυρισμός ότι ακόμη κι αν γινόταν δεκτό ότι ο προσφεύγων αναφερόταν σε υπεραξίες, η σχετική ανακοίνωση ήταν ανακριβής και παραπλανητική, γιατί η παράβαση που του αποδόθηκε και για την οποία απολογήθηκε ήταν η ανακοίνωση αναληθών κερδών και όχι υπεραξιών.

8. Εξάλλου, ως προς το θέμα της αναληθοσύνης δηλώσεως που αφορά τη μετοχική σύνθεση της Εταιρίας, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι και πριν την επίμαχη συνέντευξη η Εταιρία είχε κάνει γνωστό στον Τύπο ότι η ομάδα των βασικών μετόχων της συνέχιζε να κατέχει ποσοστό άνω του ... των μετοχών της Εταιρίας και να στηρίζει πλήρως τη λειτουργία και τα σχέδιά της. Στην ανακοίνωση αυτή, η οποία δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα ... της ... (κατατέθηκε από την Επιτροπή), η Εταιρία αναφέρεται σε «κακόβουλες» και «ποινικές» κολάσιμες διαδόσεις «... που διασπείρονται σε σχέση με την εταιρία και το μέλλον της κάνει λόγω σε ανακοίνωση της η εταιρία ..., στην οποία τονίζεται ταυτοχρόνως ότι η ομάδα των βασικών μετόχων συνεχίζει να κατέχουν ποσοστό άνω του ... των μετοχών της Εταιρίας και στηρίζουν πλήρως τη λειτουργία και τα σχέδιά της ...». Σε απόσπασμα της εφημερίδας ... της ... δημοσιεύεται ότι «όπως ειπώθηκε χθες από τα διοικητικά στελέχη «... με επικεφαλής τον πρόεδρο της εταιρίας ... -το μετοχικό σχήμα διατηρεί πάντα το ..., το οποίο ουδέποτε έχει μειώσει. Το βασικό αυτό μετοχικό σχήμα κάλυψε και το ισόποσο της αύξησης των ... δραχμών, τα οποία ...».

Κατά τον προσφεύγοντα, μετά την ανακοίνωση η οποία καταγράφηκε στον Τύπο (εφημερίδα ...), επήλθε μία ελάχιστη μεταβολή του ποσοστού και της σύνθεσης του μετοχολογίου την ..., οπότε το ως άνω ποσοστό «διορθώθηκε» σε Συνεπώς, κατά τον προσφεύγοντα, δεδομένου ότι η επελθούσα μεταβολή αφορούσε ποσοστό μόλις ..., η διάψευση της φήμης περί δήθεν μαζικής εκποίησης των συμμετοχών

στην Εταιρία από τους κύριους μετόχους και η επιβεβαίωση ότι το ποσοστό συμμετοχής έμεινε κατά βάση αμετάβλητο είχε απολύτως αληθές περιεχόμενο και σε καμία περίπτωση δεν παραπλάνησε το επενδυτικό κοινό. Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι μεταξύ της ανακοίνωσης της εταιρίας (της ...) και του μοναδικού δημοσιεύματος που αφορά το θέμα της ομάδας των βασικών μετόχων υπάρχει η ως άνω αριθμητική διαφορά, όμως το δικαστήριο δεν πείστηκε ότι εξαιτίας αυτού του μέρους της συνέντευξης πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές τις οποίες περιγράφει στην προσβαλλόμενη πράξη η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς ή ότι ο προσφεύγων ανακοίνωσε σε τρίτο την πληροφορία αυτή ή συνέτισσε σε τρίτο να αποκτήσει ή να εκχωρήσει, βάσει αυτής της πληροφορίας, κινητές αξίες, αν ληφθεί μάλιστα υπόψη ότι με ανακοίνωσή της η Εταιρία, μία εβδομάδα πριν τη συνέντευξη, είχε ανακοινώσει το ποσοστό που κατέχουν οι βασικοί μέτοχοι (...), το οποίο ήταν ήδη γνωστό στο επενδυτικό κοινό. Κατά συνέπεια, δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής των άρθρων 3 και 4 του ΠΔ 53/1992.

9. Με βάση όσα προεκτέθηκαν, πρέπει η κρινόμενη προσφυγή να γίνει δεκτή, να ακυρωθούν οι προσβαλλόμενες πράξεις και, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων, να συμψηφιστεί η δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων.

(Δέχεται την προσφυγή.)

Σημ.: Η δημοσιεύσιμη είναι μια από τις πρώτες αποφάσεις που εκδόθηκαν από το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών μετά τη θέση σε ισχύ του άρθρου 25 Ν 3371/2005 (14.7.2005) και την παραπομπή από το ΣτΕ αιτήσεων κατά αποφάσεων της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς (ΕΚ) με τις οποίες επιβάλλονταν χρηματικά πρόστιμα σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα για παραβάσεις της χρηματιστηριακής νομοθεσίας, προκειμένου να εξεταστούν από το Διοικητικό Εφετείο ως προσφυγές ουσίας σε πρώτο και τελευταίο βαθμό (βλ. σχετικά ΣτΕ 91/2006 επταμελούς συνθέσεως, 907/2006, κ.α.).

Η θέσπιση του ανωτέρω κανόνα ενήργησε διορθωτικά ως προς την έκταση στην οποία ήταν εφικτός μέχρι τότε ο έλεγχος των άνω αποφάσεων της ΕΚ Δεδομένων των αντικειμενικών ορίων του ακυρωτικού ελέγχου, η εξέταση της βασιμότητας των πραγματικών διαπιστώσεων, στις οποίες είχε προβεί το ελεγκτικό διοικητικό όργανο κι η επαλήθευση της ορθής εκ μέρους του εκτίμησης των αποδεικτικών μέσων που ο διοικούμενος είχε επικαλεστεί ενώπιόν του ήταν δυσχερής και, συνήθως, εντάσσονταν στα πλαίσια του ελέγχου επάρκειας της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης πράξης.

Η αλλαγή της αρμοδιότητας του δικάζοντος δικαστηρίου και της διαδικασίας εκδίκασης των υποθέσεων που αφορούσαν στην επιβολή προστίμων από την ΕΚ δεν αποσυμφόρησε απλώς το ΣτΕ από την πληθώρα των υποθέσεων που χρόνιζαν ενώπιόν του (μετά την έκρηξη του αριθμού των αποφάσεων επιβολής κυρώσεων που η ΕΚ εξέδωσε ακολουθώντας της έντονης δραστηριότητας του ΧΑΑ το διάστημα 1998-2000), αλλά επέτρεψε να ελεγχθεί σε βάθος η ουσιαστική βασιμότητα της απόφασης του διοικητικού οργάνου και η ορθή ή μη εκ μέρους του εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν ενώπιόν του.

Στο πλαίσιο αυτής της διαγνωστικής διαδικασίας, το δικαστήριο που εκδίκασε τη σχολιαζόμενη απόφαση, προκειμένου να σχηματίσει γνώση για την αλήθεια ή αναλήθεια των αμφισβητούμενων, αλλά κρίσιμων πραγματικών περιστατι-

κών, έλαβε υπόψη του, εξέτασε κι εκτίμησε αποσπάσματα του ημερήσιου οικονομικού Τύπου, ανέκκλητες αποφάσεις ποινικών δικαστηρίων (ως προς την αθωότητα του κατηγορουμένου – προσφεύγοντος για το αδίκημα της διενέργειας ανακριβών δηλώσεων επί σκοπώ αθέμιτης ωφέλειας), την κατάρτιση συμφωνίας για την εξαγορά πιστωτικού ιδρύματος από την εταιρία που εκπροσωπούσε ο προσφεύγων, αλλά και Πρακτικά του Διοικητικού Συμβουλίου και δημοσιευμένα οικονομικά αποτελέσματα της αποκτώσας εισηγμένης εταιρίας.

Βάσει των ανωτέρω, το Δικαστήριο ήταν σε θέση να εξακριβώσει όχι μόνο τη συνδρομή ή μη διάσταση των αμφισβητούμενων πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης (δηλ. ποιες συγκεκριμένες πληροφορίες δόθηκαν στο πλαίσιο της επίμαχης συνέντευξης τύπου κ.λπ.), αλλά να προβεί και στην αξιολόγησή τους (αν δηλ. συνέτρεχαν τα στοιχεία που τις καθιστούσαν ψευδείς / ανακριβείς κατά το χρόνο που χορηγήθηκαν κι αυτό, εν γνώσει του προσφεύγοντος).

Από την εκτίμηση αυτή, το Δικαστήριο είχε τη δυνατότητα να κρίνει αν οι αυξημένες συναλλαγές που διενεργήθηκαν επί της μετοχής της εκδότριας εταιρίας σε τρεις συνεχόμενες συνεδριάσεις του ΧΑΑ, την ημέρα που έλαβε χώρα το κρίσιμο περιστατικό (συνέντευξη τύπου) και τις δύο επόμενες, και οδήγησαν τη μετοχή σε τρία συνεχόμενα limit-up (άνοδο 10%), πραγματοποιήθηκαν εξαιτίας της ανακοίνωσης που έγινε στο πλαίσιο της επίμαχης συνέντευξης ή όχι.

Ξενοφών Ι. Παπαρρηγόπουλος,
Δικηγόρος, S.J.D., LL.M., PI PARTNERS

Εφαθ 6528/2008

Πρόεδρος Σ. Βουγιούκαλος, Πρόεδρος Εφετών
Εισηγητής Θ. Κανελλόπουλος, Εφέτης
Δικηγόροι Α. Πιστικός, Μ. Μιχαλόπουλος

Διατάξεις: άρθρα 1, 17, 18 Ν 1969/1991, 914, 922, 923 ΑΚ

ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ. Τίτλοι μεριδίων αμοιβαίων κεφαλαίων και διάθεσή τους από ΑΕΔΑΚ διά μέσου αντιπροσώπων της, οι οποίοι δεν είναι δυνατόν να είναι φυσικά πρόσωπα. Προϋποθέσεις ευθύνης προστήσαντος. Εάν τρίτος συνήψε σύμβαση αγοράς ή εξαγοράς μεριδίων αμοιβαίων κεφαλαίων με φυσικό πρόσωπο, η ΑΕΔΑΚ δεν ευθύνεται συμβατικά ευθύνεται όμως ως προστήσασα κατ' άρθρο 922 ΑΚ. ΑΕΔΑΚ συνεργαζόμενη με ασφαλιστική εταιρία για την πώληση των προϊόντων της. Προϋποθέσεις υπό τις οποίες ασφαλιστικός σύμβουλος της ασφαλιστικής εταιρίας θεωρείται ως προστηθείς της ΑΕΔΑΚ. Υπεξαίρεση των ποσών των εξαγορασθέντων μεριδίων από τον ασφαλιστικό σύμβουλο. Ευθύνη της ΑΕΔΑΚ σε αποζημίωση του δικαιούχου και σε αποκατάσταση της ηθικής του βλάβης. Μη ύπαρξη συντρέχοντος πταίσματος.

[...] Από τις διατάξεις των άρθρων 1 παρ. 1, 17 και 18 του Ν 1969/1991, όπως ισχύει μετά το ΠΔ 433/1993, και το Ν 2533/1997 (άρθρα 111-115 αυτού) προκύπτει, ότι μεταξύ